

บรรณานุกรม

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. (2544). คู่มือชุดทดสอบอาหาร 19 ชนิด. กรุงเทพฯ :

กระทรวงสาธารณสุข.

กองควบคุมอาหาร. (2549). “วัตถุที่ห้ามใช้ในอาหาร”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://eduhealth.moph.go.th/webcontest/001/contest/f14.html> (12 มิถุนายน 2549).

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค. (2546). “สารปนเปื้อนในอาหาร”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://webnotes.fda.moph.go.th/consumer/csmb/csmb2546.nsf/723dc9fee41b850> (19 มิถุนายน 2549).

กองโครงการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2546). “ตารางปริมาณสารอาหารอ้างอิงที่ควรได้รับประจำวันสำหรับคนไทย.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.fda.moph.go.th> (10 พฤษภาคม 2550).

นวีวรรณ ภูชนครี. (2547). “แนวทางการตรวจสอบทำหลักฐานกรณีพบสารปนเปื้อนในอาหารที่อาจนำไปสู่การทำลายสุขภาพ”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://elib.fda.moph.go.th/fulltext2/private/right2.asp?temp=14202&no=11&start=11> (25 กันยายน 2549).

ങကရဏှု ရှိခို ပရ္မပန္န။ နန်နနာ တိုင် ဆန် ဒီက လဲ စူပါ ရာ ပီ ပိုး။ (2542). “การสำรวจวัตถุห้ามเจือปนในอาหารที่จังหวัดเชียงใหม่”. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 2, 187 – 190.

นพดล อัครนพวงศ์. (2545). การปนเปื้อนสารห้ามใช้ในผลไม้และโปรตีนเข้าจากประเทศมาเลเซียที่จำหน่ายในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://elib.fda.moph.go.th/fulltext2/word/14667/1.pdf> (30 พฤษภาคม 2549).

นภาพร เจริญชาญ ชัยรัตน์ ตั้งวงศ์ และวัลลิพร ศรีชุมพวง. (2548). โครงการวิจัยสถานการณ์ความปลอดภัยอาหารด้านผักและผลไม้ กรณีตลาดนัดและรถเร่. กรุงเทพฯ:

ภาควิชาโภชกรรมอาหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 66. (2525) “แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2524)” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.fda.moph.go.th> (19 มิถุนายน 2549).

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 151. (2536). “กำหนดวัตถุที่ห้ามใช้ในอาหาร”.

[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.fda.moph.go.th> (19 มิถุนายน 2549).

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 237. (2544). “การแสดงฉลากของอาหารพร้อมปูรุ่งและอาหารสำเร็จรูปที่พร้อมบริโภคทันที”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.fda.moph.go.th/fda-net/html/product/food/mtfmoph/ntf237.htm>

(19 มิถุนายน 2549).

ประยัดค สายวิเชียร. (2547). อาหาร วัฒนธรรมและสุขภาพ. เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์ ไฟโรเจน์ วิริยะวิริยะ (2539). อาหารกึ่งแห้ง. คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คลิวอร์รอน் กิจชัยเรวิญ. (2547). การแปรรูปผักและผลไม้. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต南.

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ฉบับที่ 136. (2546). ผลไม้แห้ง. กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ 62. (2540). กำหนดสูขลักษณะสำหรับผลไม้แห้ง. กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.

รพีพงษ์ สุทธารัตน์. (2544). “วัตถุเจือปนอาหารมาตรฐานที่ทุกประเทศเข้มงวด”. สารสารสนเทศอาหาร. 16, 26.

ลักษณ์ วงศ์ ใจดี. (2541). “การพัฒนาชุดทดสอบกรดชาลิซิลิกในอาหาร”. สารสารกิจกรรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. 40, 1. 37-48.

วัลลภ พรเรืองวงศ์. (2550). “ผลไม้ดอง คงกับอะไร”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://gotoknow.org/blog/health2you/82780> (21 มีนาคม 2550).

ศราวุฒ มนิวงศ์. (2550). กลุ่มงานคุณครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดลำปาง. การสัมภาษณ์ (15 พฤษภาคม 2550).

ศักดา พรึงคำภูม. (2547). เอกสารประกอบการเรียนกระบวนการวิชา คุณภาพอาหาร.

สาขาวิชา โภชนาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศุภนิมิต ทีมชุมพาเดียร์. (2545). “Drugs Used in Disorders of Coagulation”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.med.cmu.ac.th/dept/pharmacology/LearningCenter/Malleya/0002NSAIDS-2.pdf#search=%22salicylism%22> (28 กันยายน 2549).

ศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายและเคมีภัณฑ์. (2544). “2-Hydroxy benzoic acid”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา [\(26 กันยายน 2549\).](http://msds.pcd.go.th/searchName.asp?vID=1374#ค่ามาตรฐานและความเป็นพิษ%20(Standard%20and%20Toxicity))

- ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านอาหาร. (2548). “รายงานสถานการณ์และผลการดำเนินงาน ความปลอดภัยด้านอาหาร ปีงบประมาณ 2548”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.fda.moph.go.th/project/foodsafety/report48.pdf> (23 มีนาคม 2550).
- สถาบันคลังสมองของชาติ(2547). “การศึกษาสถานภาพความปลอดภัยด้านอาหาร ในกลุ่มสินค้าหลัก (ผักและผลไม้)”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.knit.or.th/foodsafety/docs/ex-summary-gb.pdf> (12 มิถุนายน 2549).
- สมชาย ใจมดวง, (2549). เอกสารประกอบการเรียนกระบวนการวิชาความปลอดภัยของอาหาร. สาขาวิชาโภชนาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุนทรี สิงหนุตรา. (2541). พิมรับตัวเรา การรักษาและการแก้พิษ. กรุงเทพฯ: เอ.ที.แอนด์ เอ็น อินเตอร์เนชั่นแนล.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2548). “แอสไพริน”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www1.fda.moph.go.th/consumer/csmb/csmb2545.nsf/c5fea1b96750d7b880256849004e9ab4/a15a10847e32ed10c7256cc0025225c?OpenDocument> (11 ตุลาคม 2549).
- อรุณี อกิจादิสร้างสรรค์. (2549). เอกสารประกอบการเรียนกระบวนการวิชา ความปลอดภัยของอาหาร. สาขาวิชาโภชนาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อินทิรา วงศ์อัญญาภูต. (2541). “พรุนผลไม้บำบัดอาการท้องผูก”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.elib-online.com/doctors/prune.html> (23 มีนาคม 2550).
- Annecollins. (2006). “Dried Fruit: Diet Nutrition”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.annecollins.com/diet_nutrition/dried-fruit.htm (1 ธันวาคม 2549).
- Arjmandi, H. Bahram and other. (2002). “Dried Plums Improve Indices of Bone Formation in Postmenopausal Women” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.liebertonline.com/doi/abs/10.1089/152460902753473471?cookieSet=1&journalCode=jwh> (30 พฤษภาคม 2549).
- Balbani Silveira Aracy Pereira, Stelzer Bardella Lucilena and Montovani Cortez Jair. (2006). “Pharmaceutical excipients and the information on drug labels” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.nmkl.org/Engelsk/Newsletter/eng42.htm#sali> (11 พฤษภาคม 2550).
- Food Info Team. (2005). “What is salicylic acid and in which foods does it occur?”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา [\(5 กรกฎาคม 2549\).](http://www.food-info.net/uk/qa/qa-fi27.htm)

- FTA Watch Group. (2547). “1 ปี เอฟทีเอ ไทย-จีน: ผู้บริโภคเสี่ยงภัย”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.ftawatch.org/autopage1/show_page.php?t=6&s_id=5&d_id=5 (19 มิถุนายน 2549).
- Guo-xing, Zheng and other. (2005). “Effect of Salicylic Acid on Potato PPO and Some Microbe” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.xmu.edu.cn/xmupaper/xdb/zrban/lwtgfl.doc> (25 สิงหาคม 2549).
- National Dried Fruit Association UK Ltd. (2006). “Dried Fruits”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.driedfruit-info.com/about/driedfruits.html> (1 ธันวาคม 2549).
- Peng, Litao and Jiang, Yueming. (2006). “Exogenous salicylic acid inhibits browning of fresh-cut Chinese water chestnut” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.aseanfood.info/Articles/11015308.pdf> (17 สิงหาคม 2549).
- Peterson, R. J and other. (2001). “Salicylic acid in the serum of subjects not taking aspirin”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://jcp.bmjjournals.com/cgi/content/abstract/54/7/553> (5 กรกฎาคม 2549).
- Rob, Edwards. (2002). “Salicylic acid” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.foodmarketexchange.com/datacenter/product/organic/details/dc_pi_organic_05.htm (5 กรกฎาคม 2549).
- The International Programme on Chemical Safety and the Commission of the European Communities, (2001). “Salicylic acid” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.inchem.org/documents/pims/pharm/pim642.htm> (8 สิงหาคม 2549).
- Vegparadise News Bureau, (2002). “Five a Day Helps Keep a Heart Attack at Bay” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.vegparadise.com/news9.html> (5 กรกฎาคม 2549).
- Veterinary Medicines Evaluation Unit, (1999). “Committee for Veterinary Medicinal Products” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.eudra.org/emea.html> (5 กรกฎาคม 2549).
- Vinson, A. Joe and other. (2005). “Dried Fruits: Excellent *in Vitro* and *in Vivo* Antioxidants”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.jacn.org/cgi/content/abstract/24/1/44> (30 พฤศจิกายน 2549).
- Waterhouse, J.C. (1998). “Salicylates in Other Products and Foods”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://members.aol.com/SynergyHN/13e.html> (21 August 2006).

- Wiki Silvergrain. (2004). “Warts, Verrucas Salicylic acid (for warts & verrucae)”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.silvergrain.org/wiki/index.php/Biocides> (8 สิงหาคม 2549).
- Wikipedia. (2005). “Salicylic acid” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://en.wikipedia.org/wiki/Salicylic_acid#Properties. The free encyclopedia. (5 กรกฎาคม 2549).

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved